XVI. évf. 1. szám 2004. január-február

MARANA THA

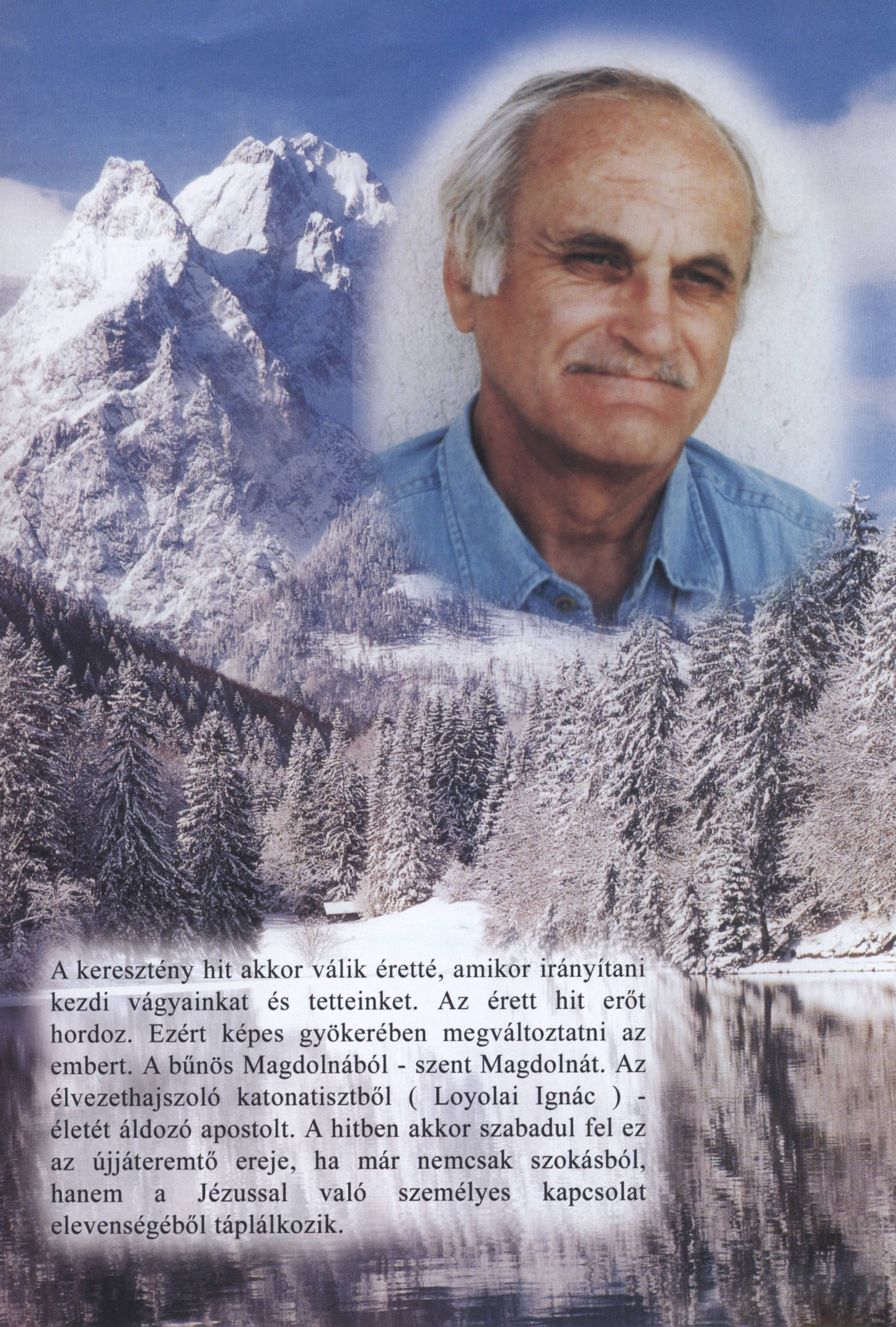
Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Zavalloni O.F.M.: A lelki érettség

Halász Piusz: Újévi gondolatok ...

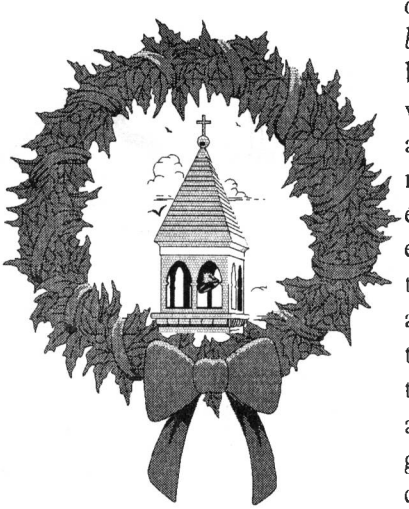
A keresztény hit akkor válik éretté, amikor irányítani kezdi vágyainkat és tetteinket. Az érett hit erőt hordoz. Ezért képes gyökerében megváltoztatni az embert. A bűnös Magdolnából - szent Magdolnát. Az élvezethajszoló katonatisztből (Loyolai Ignác) - életét áldozó apostolt. A hitben akkor szabadul fel ez az újjáteremtő ereje, ha már nemcsak szokásból, hanem a Jézussal való személyes kapcsolat elevenségéből táplálkozik.

»Legyen teljes az örömötök...«

(Jn 15,11)

„Ahogy engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket... Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben... Azért mondtam nektek ezeket, hogy az én örömöm bennetek legyen, és örömötök teljes legyen." (Jn 15,9-11)

Az év első napjai Istenre irányítják tekintetünket. Minden kérdésünkre Ő a felelet. Mert Isten a mi Atyánk. Ebben az új évben szükségünk van az atyai kéz vezetésére, amikor az ismeretlen jövő ránk nehezedik. Ezért fontos, hogy helyezzük kezébe sorsunkat, családunk, népünk jövőjét. Helyezzük kezébe az európai unióba való belépést és annak minden következményét, helyezzük kezébe a globalizációt, amely szét akarja szakítani a hagyományos kapcsolatokat, és helyezzük kezébe félelmeinket, megélhetési gondjainkat. Ő vezetni akar bennünket az öröm felé.

Ha az Úr arcára tekintünk, ez az arc jóságot, békét és örömöt sugároz felénk. Az örömre szüksége van az embernek, akkor is, ha beteg, akkor is, ha igazságtalanság, megaláztatás éri.

Urunk Jézus nagyon jól ismeri az ember szívét. Tudja, hogy mennyire szomjasak vagyunk az örömre, de azt is tudja, hogy gyakran hajlamosak vagyunk rossz úton keresni azt. Ott keressük, ahol nem lehet megtalálni... sőt éppen az ellenkezőjét – a szomorúságot – találjuk. Mert amikor a bűn által akarjuk megszerezni az örömöt, akkor hamis úton járunk.

Jézus olyan örömöt akar adni, ami tiszta és elmúlhatatlan. Ezért nevezi „teljes" örömnek. Ez nem egy részecske az örömből, nem is pillanatig tartó, hanem végtelen és állandó. Jézusnak megvan a hatalma és képessége, hogy ezt az örömöt nekünk adja, mert Ő valóságos Isten és valóságos ember. A hit adja a bizalmat, a bizalom nyitja meg szívünket Isten öröme előtt. Jézus senkit nem akar elzárni az örömtől, sőt túláradó mértékben akarja adni azt mindenkinek. Ehhez azonban három feltételnek kell megfelelnünk:

1. **Ne az élvezetben keresd az örömöt**, mert ott nem található meg igazán. „Aki az élvezettel azonosnak hiszi az örömöt, az egész életében élvezetek után, vágyak kielégítése után rohangál" (József atya).
2. **Tégy jót másokkal!** „Ez az igazi öröm megalapozásának első lépése. Ha örülni akarsz, először mondj le arról, hogy te örülj! Azután foglalkozz egy kicsit azzal, hogy más javának előmozdításán dolgozol... Egy idő után fölismered, hogy az öröm jelzi egy nagy Jónak a jelenlétét, akitől származik az öröm, aki gondoskodott arról, hogy legyen lét, és hogy te legyél és örülhess. Ekkor nagy szeretet ébred szívedben a lét iránt, az öröm iránt, a Jóság iránt" (József atya).
3. **Tudatosítsd, hogy Isten az öröm forrása!** A zsoltáros erre az örömre hív, amikor azt írja: *„Jöjjetek, örvendezzünk az Úrnak, ujjongjunk szabadító Istenünknek"* (Zsolt 95,1). A szabadító Isten kinyilatkoztatása örömöt vált ki az emberből. Ha belegondolsz abba a sötét kiúttalanságba, amibe a megváltás előtti emberiség vergődött évezredeken keresztül, akkor valóban eltölt az öröm amiatt, hogy ez a te életedben már nincs. Van célod, ismered az életed értelmét, Isten gyermeke lettél, megszabadultál a sátán gonosz hatalmától és Jézus Krisztushoz tartozol, aki Isten Országának ragyogó szépségét hozta el neked. A szabadítás nem csupán egyszer megtörténő esemény, hanem folyamat, sőt állandó isteni jelenlét. Vele lehetünk, aki megmutatja nekünk az élet útját és gondot visel ránk. Ezért mondja Dávid: *„Ezért örvend a szívem és ujjong a nyelvem... mert megmutatod nekem az élet útját, az öröm teljességét színed előtt"* (Zsolt 16,9-11).

Az Atya elküldte nekünk a Szentlelket, hogy a Vele való együttlét *„vígságot és örömöt"* (Bölcs 8,16) adjon nekünk. A Szentlélek megtanít arra, hogy mindenben felismerjük Isten vezetését és gondviselő jóságát. Így lesz az öröm a Lélek gyümölcse (Gal 5,22), ha benne élünk!

„Örüljetek az Úrban mindig! Újra mondom örüljetek. Ismerje meg mindenki szelídségteket! Az Úr közel van!" (Fil 4,4)

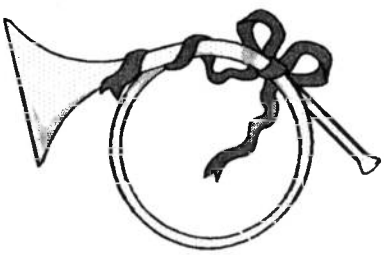
Katona István
főszerkesztő

Újévi gondolatok

Életünkben vannak dátumok, melyek visszanéznek és vannak, amelyek előre mutatnak. Karácsonykor visszanéztünk és megemlékeztünk Jézus születéséről. Az újév előre mutat és fölszólít, hogy legyünk bölcsek, legyünk szentek és legyünk Isten gyermekei. Megvan tehát egész évre az útmutatásunk.

1. Legyünk bölcsek

Azt mondja az Írás: *„A bölcsesség körüljár a földön és helyet keres magának."* Bekopog az egyik ajtón s megkérdik tőle: „Mit hoztál? Valami jó hírt? Nyertem talán a lottón?" – „Nem." – „Akkor keress magadnak máshol szállást!" Bekopog a másikon. „Mit hoztál? Váratlan örömet, nem várt ajándékot?" – „Nem." – „Akkor maradj kívül." A bölcsesség nem kell senkinek sem. Szerencse kell, egészség kell, öröm kell, bölcsesség nem kell. Mi hát a bölcsesség? A lélek szeme: az egyik előre néz: mit kell tennem; a másik visszanéz: mit tettem rosszul? A lélek füle, mely a Szentlélek belső sugallatára figyel. A lélek kormányosa; a legjobban megépített luxushajó is zátonyra fut, ha nincs kormányosa. A bölcsesség ez a kormányos. Mennyi baj származott már abból, ha nem gondoltuk meg tetteinket és nem fontoltuk meg szavainkat! Mérlegelni kell, mikor van ideje a szólásnak és mikor a hallgatásnak, mikor kell tenni és mikor türelmesen várni, mikor szigorúnak és mikor megértőnek lenni. Az életben több bajt csinálunk meggondolatlansággal, mint rosszaságból.

Kérjünk ezért Istentől bölcsességet ebben az esztendőben.

2. Legyünk szentek

Egy kis mese arról beszél, hogy valami szegény suszternek tizenharmadik gyermeke született. Több volt a gyerek, mint a talpalni való cipő. Kiszaladt az utcára, hogy keresztapát keressen gyermeke számára. Talált is egy férfit, aki vállalta: „Majd gondoskodom is a gyerekről és szentet nevelek belőle" – mondta. „Ki vagy te, Uram?" – kérdezte a suszter. „A jó Isten vagyok" – válaszolta az idegen. „Akkor ne légy gyermekem keresztapja, mert ha szentet akarsz nevelni belőle, akkor sokat kell majd szenvednie" – válaszolta a suszter.

Sokan tényleg úgy gondolják, szent az, aki sanyargatja önmagát, böjtöl és virraszt.

Nem, nem ez a szentség!

Hát akkor mi? A fiatal Maritain, a későbbi nagy filozófus (nemrég halt meg), feleségével, Raissával, aki orosz nő volt, hitetlenül, kétségektől gyötörve bekopogtatott Léon Bloy, francia író szobájába. Amikor megpillantották, abban a pillanatban megéreztek valamit Isten jelenlétéből. Ő lett később a keresztapjuk.

Szent az, akiből Isteni jósága és szeretete árad az emberekre. Mert Isten nem a csillagokból és nem a mennydörgésből, nem a rádióból és a televízióból, hanem az emberi szívekből sugárzik.

Ezért mondja Pál apostol: *„Arra választott ki minket az Isten, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk."*

Legyünk tükör, amelyben láthatóvá válik Isten jelenléte.

3. Legyünk Isten gyermekei

„Mindazok, akik befogadták, hatalmat kaptak Tőle, hogy Isten gyermekeivé legyenek" – írja az apostol. És hogyan lesz az ember Isten gyermeke? Ha úgy tekint Őrá, mint édesapjára, ha úgy bízik Benne, mint édesapjában és ha úgy szereti, mint egy jó édesapát szeret az ember.

„Ne legyen idegen Istened!" – mondta az ószövetségi törvény. Nekünk nem idegen, mert az édesapánk. Ezért bízom is benne, mert nem az a szándéka, hogy büntessen, hanem hogy neveljen. A rosszat sem azért kerülöm, nehogy elkárhozzam, hanem mivel nem akarom megbántani édesapámat. Egy indiai maharadzsa fia nyugaton megismerkedett a kereszténységgel, úgy érezte, csodálatos új világ tárul föl előtte. Aztán váratlanul távirat érkezett, be kellett fejezni európai tartózkodását. Arra kérte az Atyát, aki a kereszténységgel megismertette, adjon valami emléket. Az Atya a Miatyánkot akarta leírni számára. Mikor leírta „Mi Atyánk...", a fiú megállította. „Nekem elég ennyi, tudni fogom, hogy Isten az én Atyám, s ez lesz a boldogság számomra..."

Bölcsen, halkan, sokat tudón bólogatnak a fák a szélben, bólintok én is, valahányszor a Lélek szent szellőjét érzem.
Szeretnék Isten szentje lenni s mint fényüket a csillagok, árasztanám szeretetét – de nem leszek, ha nem igyekszem.
De jó is élni és jó azt tudni, hogy fogja valaki a kezemet és lármás, rohanó életek között szólítja a nevemet.
Persze vagyok a mindenségben, kaszára kész kalász a sárga táblán, háttal a tegnapoknak támaszkodva új világ vagyok és mégis
mert Apámnak szólíthatom az Istent!

Halász Piusz

Egyedi és megismételhetetlen vagyok

Reggeli ima

Mennyei Atyám, mielőtt a létbe hívtál volna, már gondoltál rám. A teológusok szerint, valójában öröktől fogva elterveztél engem. Én egyszeri gondolatod vagyok, ezért egyedi és megismételhetetlen.

Nem mindig tetszem magamnak, sőt némely dolog egyáltalán nem tetszik magamon. Szívesen vennék olyan képességeket, amelyekkel nem rendelkezem; más tulajdonságaimat viszont még nem igazán fedeztem fel. Másmilyennek szeretném látni magam. De ha mélyen magamba tekintek, felismerem és felfedezem teremtő szavadat, amely életre hívott. Egészen egyedi elgondolásod vagyok Krisztusban. Nem csak az arcom és a külső tulajdonságaim egyediek, hanem a szellemem, az érzéseim, a gondolataim és a tapasztalásom is. Így egészen egyedien eredeti vagyok.

Igent mondok magamra, mert Tőled származom. Igent mondok magamra, mert Te az egyénit szereted. Ezt az igent azonban nem mindig könnyű kimondani.

A szeretet lendületével fordulsz felém. Ugyanazon lendülettel, mellyel az Örök Ige, a Fiad felé fordulsz. Benne alkottál egyedivé és Benne szeretsz engem.

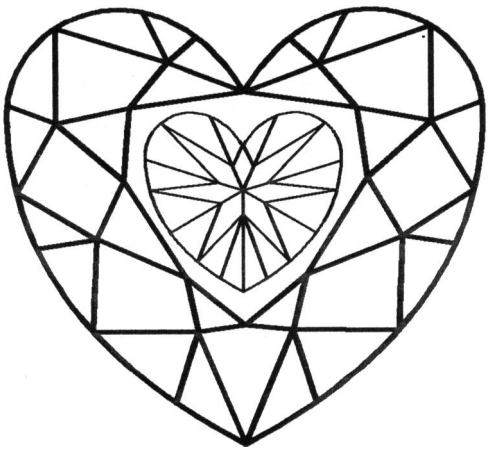
A szeretet létemet hordozó impulzusa maga a Szentlélek. Küldd el ma nekem Atyám Szentlelkedet, hogy a magamra kimondott igent azzal az örömmel mondjam, mellyel Te is folyamatosan kimondod (kinyilvánítod). Ámen.

Kentenich atya életéből

Kentenich atya a következőket írja a kerek öt évtizedes munkásságára való visszatekintés során a Schönstatt Mozgalom felépítéséért folytatott tevékenységéről, miután 1918. július 18-án megkapta a jogot, hogy szabadon dolgozhasson az apostoli szövetségért: „Kolb atya provinciális egyik utolsó gesztusa volt, hogy engem felmentettek. Engersbe mentem, hogy az utódomnak mindenben szabad kezet adjak. Egy olyan pályára léptem, mely veszélyes szakadékok mellett a legmagasabb csúcsra vezetett. Egyetlen egy kötél volt melybe kapaszkodva el lehetett tájékozódni, mégpedig az isteni gondviselésbe vetett hitem. Ez vezetett engem lépésről lépésre. Hogy mennyire volt kalandos ez a vállalkozás, azt igazán az sejtheti meg, aki ismeri a világ, az egyház és a társadalom akkori helyzetét, állapotát. A »sötétbe ugrás« kifejezés csak egy töredékét adja vissza a valóságnak. Ez mindjárt annyit jelentett, hogy a semmiből kellett egy hatalmas nagy és új világot teremteni. A kaland merészsége és nagysága azáltal is fokozódott, hogy én akkoriban halálos beteg voltam. De ez engem egy cseppet sem zavart. Számomra a test gyakorlatilag nem létezett, illetve nem volt olyan fontos tényező. Éjt nappallá téve dolgoztam és nagy, világméretű elképzelésben éltem. De mivel mindaz, ami előttem eszményként lebegett, oly életidegennek és merésznek tűnt, kénytelen voltam ezt csendben és titokban őrizni a szívemben."

Ebből a szövegből megérezhetünk valamit az Isten emberének magányosságából. De kitűnik belőle az egyediségre és az egyéni útra mondott igen is: továbbá az, hogy minden napról napra megújulva teljesedik be. Kentenich atya másoknál is szorgalmazta ezt az életmódot, mely rá oly jellemző volt. Öröme telt az egyéniségekben. Ez nem csak a személyes ideálról való tanításában jut kifejezésre, mely szerint minden ember Isten egyedi elgondolása, és az ember ebből a tudatból kiindulva fejlődhet. Megmutatkozott az emberekkel való mindennapi kapcsolatában is.

Milwaukee-i száműzetése alatt Kentenich atyát meglátogatta egyszer két pap, akik – finoman szólva – igen dinamikus személyiségek voltak. Az első, amit Kentenich atyával közöltek, az volt, hogy prédikációs stílusa nagyon elavult. Kentenich atya ezt követően másik két látogatójának őszinte örömmel nyilatkozott róluk: „Egyediek mindketten, nemde?!"

Sőt, adódott olyan eset is, amikor még azt a kezdeményezést is őszinte örömmel fogadta, ami egyenesen keresztülhúzta saját elképzeléseit és terveit. Mikor a kollégiumban az őt körülvevő fiatalok közt meg akarta alapítani a Mária kongregációt, akkor ezt a jól bevált módszere szerint tette: Felvetette az ötletet egy pár vezetőnek, hogy ők próbálják megnyerni a közösséget az ügynek. Sokan nem pártolták a Mária kongregáció alapítását. Nem akartak egy „kékmasnis egyesület" tagjai lenni, sőt összefogtak és egy szabályos ellenpropagandát fejtettek ki. Nagy volt erre a csodálkozás, mikor Kentenich atya a „forradalmárok" mozgalmát nyilvánosan törvényesítette. Természetesen megkövetelte a tisztességes szellemi harcot. Az a tény, hogy ellenfeleit támogatta saját kezdeményezésükben, mély nyomot hagyott mindenkiben. A környezetében elismert volt az egyediség!

A Szentlélek adománya: Igen a saját egyediségünkre

Az önmagunkra való igent mondás képessége valójában a Szentlélek adománya. Ez annak a személyes igennek a megismétlése, melyet az örök Atya külön-külön kimond ránk. Isten minket Krisztusban alkotott és a Szentlélekben szeret. A szeretet lendülete, melyet az Atya fiának ajándékoz, s mely megtestesül a Szentlélekben, elér minket is. Ez az a Lélek, aki átitat minket. Nem csupán egy velünk szemközti személy – tükörkép. Nem a Lélek az, aki kívülről közli, hogy értékesek vagyunk, hanem a Mennyei Atya. Ő az, aki előttünk áll, és adja Szentlelkét, mely átjár minket, s tolmácsolja bennünk a ránk kimondott atyai Igent. A Lélek átitat minket és örömöt találunk saját magunkban. Örülünk a létünknek. Jónak találjuk, hogy olyanok vagyunk amilyenek. A hibáinkon, gyengeségeinken csak mosolygunk. A Lélek az, aki felfakasztja bennünk a magunk fölött érzett örömet és kimondja nekünk: „Én egyedi és megismételhetetlen vagyok, és ez jó így."

Ez a Lélek hajt minket, hogy minél jobban bontsuk ki önmagunkat. Manapság sok szó esik a magunkra találásról és az önmegvalósításról. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy sokféle erő létezik, ami a valódi kiteljesedést gátolja. Időzzünk el azonban egy kicsit a Szűzanyánál, aki híven tükrözi a Lélek működését, mintegy szimbóluma a Lélek működésének.

Mária és a Szentlélek működése

A Szűzanya nagy örömét lelte saját magában. Ezt mondja ki a Magnificatban is: „Boldognak mond engem minden nemzedék." Ki mondhatja ezt el magáról? Válaszunk: alapjában véve mindenki. Majd odaát a mennyországban valódi figyelemmel fordulnak felénk és örvendezni fognak nekünk, sokkal inkább mint jelenleg itt a földön. A földi létben ebből a szempontból is sok esetben nagyon nyomorúságos a helyzetünk. De egyszer majd mondhatjuk, mint a Szűzanya: „Boldognak mond engem minden nemzedék." Mária aztán így folytatja a Magnificatot: „Mert nagyot művelt velem a hatalmas és szent az Ő neve." Valójában erről van szó: ha felfedezzük magunkban az isteni teremtő hatalom áradásait, akkor jónak találjuk magunkat. A Szűzanya közelsége a Szentlelket hozza közelebb hozzánk. Tárjuk ki a szívünket és engedjünk teret ezeknek a szavaknak és mondjuk vele együtt: „Boldognak mond engem minden nemzedék, mert nagyot művelt velem a hatalmas és szent az Ő neve."

Vágyódásunk

A feltétel nélküli önelfogadás bizony meglehetősen erős falakba ütközik. Mindjárt elsőként említhetők a gyermekkori élmények: neveltek minket. Minden nevelési aktus egy másodlagos üzenetet is hordozott: veled nincs minden rendben. Minden szülői kritika, még ha az jogos is volt, ezt az üzenetet is sugalmazta. Így a bennünk egyre növekvő örömhöz, hiszen a szüleink

örültek nekünk, ürömként egy másik üzenet is vegyült: valami azért nincs velem rendben.

A mai tömegtársadalom ismeri és gyakorolja a szelíd erőnek különböző formáit. Közép és felsőbb iskolákban bizonyos osztályokban az elismertség és elfogadás alapfeltétele a márkás ruhák viselése. Előírják, hogy bizonyos témákról hogyan vélekedjen az ember. Vannak az Egyházon belül is olyan körök, ahol a pápa kritizálása szinte kötelesség.

Más csapatokhoz szorosan hozzátartozik egy stílus, ahogy a nőkről beszélnek. Vannak dolgok, amelyeket „el kell olvasni" és „meg kell nézni". A tömeg mindenhol behajtja a sarcot. Aki ellenáll a tömegnek – és ez vallásos környezetben is előfordul – az elszigetelődik és a kirekesztés lesz a büntetése.

A tömegszellem egy rendkívül erős nyomás. Csak akkor találhatunk igazán magunkra, ha a Szentlélek megérint és eltölt bennünket. Ha Ő átjár és valóban hordoz minket. Ha hagyjuk, hogy teljes mélységében át tudja adni nekünk az Atya ránk kimondott végtelen igenjét.

Esti ima

Jöjj Szentlélek, hadd érezzem meg, milyen nagyszerű vagyok!

Engedd, hogy higgyem: Isten gondolt ki olyannak, amilyen vagyok!

Jöjj Szentlélek, add hogy örülhessek önmagamnak, és mondhassam a Szűzanyával: Boldognak hirdet majd minden nemzedék.

Segíts, hogy Kentenich atyához hasonlóan örüljek önmagamnak, amikor hosszú és magányos „úton" vagyok.

Jöjj Szentlélek, add, hogy Kentenich atyához hasonlóan mások eredetiségének is tudjak örülni!

Jöjj Szentlélek, és adj a környezetemben eredeti növekedést!

Segíts, hogy az emberek megérezzék, hogy úgy örülök nekik, ahogy vannak!

Jöjj Szentlélek! Arra kérlek nagyon, hogy jöjj egészen a szívem közepébe, ahol megtalálom önmagamat, és a Te segítségeddel Istent, az én jó Atyámat.

P. Tilmann Beller

Az Istenanya jelenése Ukrajnában

Egy orosz egyházi értesítő tájékoztatást ad arról, hogy Kárpátalján, Nyizsnyeje Bolotnoje községben (Ilosvai járás) 2002. augusztus 27-től kezdődően két kislánynak, a 10 éves Alenának és a 9 éves Márjánának egy erdei forrásnál rendszeresen megjelenik a Szűzanya.

A gyerekek az első jelenéskor megkérdezték a titokzatos alak nevét, aki 14-15 éves leánynak látszott, melyre Ő így válaszolt: „Én a Legszentebb Szűz vagyok." Három angyal volt a Szent Szűz mellett, Szent Mihály arkangyal és a kislányok őrangyalai.

A gyerekek tovább kérdezték: „Mit akar, miért jött?" – amire a következő választ hallották:

„Eljöttem nektek segíteni, mondjátok meg a szüleiteknek, hogy ők veletek együtt jöjjenek imádkozni a »Dzsublék«-hoz."

(A »Dzsublék« a forrás melletti erdőrészlet neve, ahol a gyerekek először látták meg az Istenanyát.)

A szülők nehezen hitték el az elmondottakat, Alena anyja hirtelen ismeretlen betegségbe esett. Az édesapja Marjanának görög katolikus lelkész – Péter atya, csak három nap múlva mert kimenni a jelenés helyére. Közben a Szűzanya meggyógyította Alena anyját.

2002. augusztus 27-től kezdődően a gyerekek folyamatosan látják a Szűzanyát, amikor a Rózsafüzért imádkozzák, vagy ha róla beszélnek, illetve, ha eljövetelét kérik. Szüleikkel együtt naponta kijárnak imádkozni a jelenés helyére.

2002. augusztus 31-én, szombaton a „Dzsublékon" az Istenanya az egyházi hatóság tájékoztatását kérte arról, hogy Ő eljött ide és kéri, hogy itt imádkozzanak.

Marjana édesapjának kérdésére, hogy a püspökök közül konkrétan kit kell értesítenie a jelenésről, a gyerekek ajkáról hallotta a választ: „Az idős Margitics János helytartót."

A püspök az apa felkérésére eljött a helyszínre és sok kérdést tett fel a gyerekeknek. Látván a sok imádkozó embert, a gyerekek által jelet kért a Szűzanyától, hogy valóban az Istenanya jelenik-e meg.

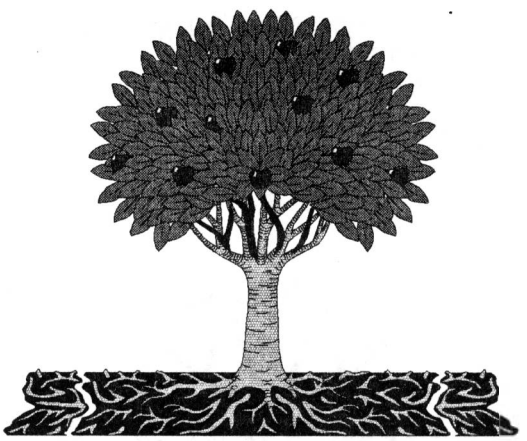
„A legnagyobb jel az lesz, hogy az emberek itt fognak gyülekezni az imádságra"
– válaszolta az Istenanya.

A püspök körülnézett és látta, hogy minden oldalról emberek érkeznek az erdőbe, amire megkönnyebbülten fellélegzett. A jelenések helyén a püspök szombaton és vasárnap koncelebrációs szentmisét tartott.

2002. szeptember 1-én, vasárnap, a papok ismételten meg akartak győződni a jelenések valódiságáról, ezért megkérték a gyerekeket, hogy a látomást hintsék meg szentelt vízzel.

Az Istenanya örvendetesen mosolygott, megdicsérte a gyerekeket és újból mondta:

„Eljöttem nektek segíteni! Meg akarom újítani a papok tekintélyét a nép előtt, egyesíteni ezt a megosztott népet, egyesíteni az Egyházat!"

Az ezt követő öt napban az utakat túlterhelték a környező járásokból érkező emberek ezrei. Az első napokban 2-3 ezer ember gyűlt össze, míg szeptember 5-re számuk elérte a tizenötezret.

A szentmise után a Legszentebb Szűz azt mondta a gyerekeknek:

„Én mindig itt leszek! És ti addig fogtok látni engem, amíg itt sok ember nem gyülekezik imádságra!"

A szentmise alatt a Szent Szűz a papokkal együtt imádkozik az oltárnál.

2002. szeptember 8-án, vasárnap, egy újabb bizonyítékot kaptak az Istenanya jelenéséről. E nap reggelén először volt látható a nap tánca: a nap váratlanul elkezdett forogni, azután a korongján különféle jelek és betűk voltak láthatók.

A kérdésre, hogy ez mit jelent, a Szent Szűz így válaszolt:

„Ez jel azok részére, akik nem hisznek!"

Egyes szemtanúk a napon történő megjelenés sorrendjében leírták e betűket, amelyek egységesen az imára való felhívást jelezték:

„Gyertek, imádkozzunk!"

E jeleket látni lehetett a következő hét végéig Kárpátalja távolabbi falvaiból is. Ezek mindig egyszerre jelentek meg az égen azonos időben: reggel 8 óra körül a kijevi időszámítás szerint és este a szentmise előtt, és addig folytatódtak, amíg tartott a szentmise. Ezeket minden ember láthatta.

Szeptember 18-tól kezdődően Alena és Marjana megerősítették, hogy a szentmise alatt az oltárnál a papok között nem csak a Szent Szűzet látják, hanem az egész Szentcsaládot.

Szemtanúk bizonyítékai szerint a kislányokon kívül még néhány ember is látta az Istenanya vonásait vagy alakját. Ugyancsak bizonyítékok vannak az ott történt többféle gyógyulásról is.

Azok részére, akik kegyelmek elnyerése céljából jönnek a jelenések helyére, a Legszentebb Szűz nyilatkozik, hogy ők megkapják azt, amit kérnek az imáikban, de ennek legfőbb feltétele az őszinte szentgyónás és a Szent Eucharisztia vétele. A Legszentebb Szűz ugyancsak kéri, hogy a szentmise előtt és utána is mindig imádkozzák a Rózsafüzért.

A Legszentebb Szűz elmondta, hogy az Ő gyermekei a hónap első péntekén és szombatján tartsanak szigorú böjtöt és ezeken a napokon járuljanak szentáldozáshoz. Azt is mondta, hogy úgy forduljunk hozzá, mint a mi Anyánkhoz.

Még azt kéri, hogy minden hónap 27. napja legyen meghirdetve a zarándoklat napjává a jelenések helyén, a Dzsublék forrásnál. Ugyanis Ő pontosan 27-én jött el először erre a helyre.

A zarándokok Ukrajna minden sarkából eljönnek a jelenések ezen helyére, de ezen kívül külföldről is: Németországból, Szlovákiából és Oroszországból.

Alekszij atya szavai szerint (aki e község szülötte, a Nagy Szent László Monostor szerzetes papja) az Istenanya elmondta, hogy:

A hely, ahol Ő megjelenik, az összes keresztények egyesülésének Központja kell hogy legyen. Eljön az idő, amikor Ukrajnában minden keresztény egy Egyházban fog egyesülni. Ezután kezdődik a gazdasági és politikai élet fejlődése. Ő főleg segíteni jött levetni magunkról a bűn igáját és segít abban is, hogy jó irányba térjünk.

K. L.

Ami a gyónásainkból sokszor kimarad...

HITETLENSÉG – CSÜGGEDTSÉG

„A gyáváknak pedig és hitetleneknek... része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz" (Jel 21,8) – ez Isten ítélete erre a bűnre. Miért éri a hitetleneket ilyen súlyos ítélet, és tekinti az Úr a hitetlenséget ilyen súlyos bűnnek? Mert ezek magatartásukkal bizalmatlanok Istennel szemben. Megsértheti-e egy gyermek jobban atyja szívét – aki nagy szeretettel van iránta, gondoskodik róla és meghoz minden áldozatot –, mint mikor bizalmatlanul így gondolkodik: „Atyám nincs irántam jó szándékkal?" Jézus az ilyen bizalmatlanságot a kiosztott talentumokról szóló példázatában annál a szolgánál ítéli meg, aki ezt mondja: *„Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy"* (Mt 25,24). Jogos rá az Ő kárhoztató ítélete: *„A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre, ott lészen sírás és fogcsikorgatás"* (Mt 25,30).

Nem ártalmatlan tehát, ha a szívünk ajtaját a hitetlenségnek nyitjuk meg és abban maradunk meg – szörnyű következményei vannak: bezárul számunkra Isten országa, és a sötétség birodalmának, a pokolnak ajtaja nyílik meg, hogy befogadjon.

Semmit sem használ nekünk, ha azután, talán éppen már ma, Isten előtt a hitetlenségünket mentegetjük és azt hozzuk fel, hogy olyan nehéz nekünk a hit, és hogy ezért még szánalomra méltók is vagyunk. Nem bizony! Sőt Jézus így szólít fel minket a hitre: *„Legyen hitetek Istenben!"* (Mk 11,22), azért mi is tudunk hinni. Ha nem hiszünk, az bűn! A mi fennhéjázásunk! Mert fennhéjázás, Istenre kimondott ítélet az, ha ilyen véleményt mondunk: „Jézus mégsem segít rajtam! – Jézus nem bocsáthat meg nekem! – Senki, még maga Isten sem tud engem kisegíteni bajomból, nehéz helyzetemből, kísértéseimből és bűneimből: annyira súlyosak azok." Ilyen véleménnyel, ítélettel, Isten Igéje és az Ő ígéretei fölé helyezem magamat, pedig Ő azt mondta: *„Hívj segítségül Engem a nyomorúság idején, Én megszabadítlak téged"* (Zsolt 50,15). – *„Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled"* (Zsid 13,5). – *„Én, Én vagyok, aki eltörlöm álnokságaidat"* (Iz 43,25).

Igen, valóban nagy kevélység, amikor bírálatunkkal merészeljük magunkat Isten Igéje fölé helyezni, gondolatainkat és ítéletünket egyedül helyesnek, és Isten ígéreteit vakmerően érvénytelennek tekinteni. Ezért jogos arra a szolgára, aki ezt a véleményt, sőt ítéletet kimondta, hogy: „Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy", Jézus könyörtelen szava, hogy helye a pokolban, annak birodalmában van, akinek a lénye kevélység és bizalmatlanság Istennel szemben.

Ez az ítélet reánk is érvényes, ha megmaradunk a hitetlenségben. Legtöbbször kegyesen azt mondjuk: „Olyan csüggedt vagyok", ahelyett, hogy nyíltan beismernénk, hogy lázongunk, és jobban akarjuk tudni, mint Isten, Aki ki is mondta, hogy: *„Senki sem szégyenül meg, aki Őt várja."* De ha kevélységünkben mégis úgy teszünk, mintha bajunkban megszégyenültünk volna, ez Isten súlyos megsértése, Aki a szeretetét nem olcsón fordította reánk, hanem azt a legnagyobb áldozattal fizette meg, azzal, hogy Fiát kereszthalálra adta.

Miért nem bízunk mégsem az Ő szeretetében? Mert annyira büszkék és kevélyek vagyunk, és nem vagyunk készek arra, hogy Isten és emberek előtt bevalljuk és elviseljük, hogy kudarcot szenvedünk és mindig újra elesünk. Arra is büszkék és kevélyek vagyunk, hogy magunkat Isten atyai szeretete által – miként az atyai szeretet a gyermekeivel teszi –, ezzel vagy azzal a bajjal nevelni engednénk. Visszautasítjuk azt, jóllehet Isten éppen most cselekszik értünk, hogy segítsen és megszabadítson éppen attól, ami annyi bajt hoz ránk: a bűnünktől. Szeretetben cselekszik Ő velünk, mint egy atya, aki azért fenyít, hogy utána annál több, nagyobb jót tegyen velünk.

Kevélység, bizalmatlanság és a kereszttől való félelem az oka végül is annak, amiért elcsüggedünk. Lázadunk a fenyítések ellen, az ellen, ami számunkra nehéz, még ha éppen a mi nehezebb jellemünk és sok kudarcunk is az oka annak, hogy az túl megalázó és megszégyenítő. Igen, lázadunk bensőnkben, még ha kifelé más képet mutatunk is. Csak palástoljuk bosszankodásunkat azon, hogy ez vagy az nehezünkre esik, ezzel a képmutató mondással: „Nem tudok többé hinni Isten szeretetében." Az ilyen bizalmatlan hitetlenséggel nemcsak akadályozzuk Isten cselekvését önmagunkon, hanem semmi hitbizonyságot nem tudunk továbbadni másoknak, és elveszítjük az Isten országában való szolgálatunk teljhatalmát. Hasonlót éltek át a tanítványok, akiknek arra a kérdésükre, miért nem tudták ők

kiűzni az ördögöt, kénytelen volt Jézus ezt válaszolni: *„A ti hitetlenségetek miatt"* (Mt 17,20).

Ezért kell a hitetlenség ellen vérig harcolni, mert az számunkra itt szerencsétlenséget hoz, egykor pedig a külső sötétségben való lakozást eredményezheti. Minden áron szabadulnunk kell a hitetlenség bűnéből, hogy a dicsőséges célt az örökkévalóságban elérhessük. A hitetlenség és a csüggedtség elleni küzdelemben segítség az, hogy legelőször is adjuk meg a tiszteletet az igazságnak és valljuk be: magunk vagyunk a hibásak, ha nem tapasztaljuk Isten szeretetét. Mert a hitetlenség kioltja az Istennel való kapcsolatunkat, sorompót állít Isten ellen, s ezáltal elzárul az Isten szeretetének és segítségének felénk áradása.

Ilyen magatartás mellett nem szabad csodálkoznunk, hogy Isten szeretete és mindaz a jó, amit Ő számunkra kigondolt, nem áradhat szívünkbe és életünkbe. A Szentírás ezért mutatja be nekünk Izráel példáját a pusztában, akiknek Isten az Ígéret földjét elkészítette, hogy meglássuk, nem mehettek be *„a hitetlenség miatt"* (Zsid 3,19). Ezért szólít fel bennünket a Szentírás: *„Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék"* (Zsid 4,11).

Hogy ez meg ne történjék, engednünk kell, hogy az Isten elleni sorompó okát mindig újra és újra megmutassák nekünk – a **kevélységünket**, amely vakká tesz az Atya szeretetére. Ezt nyíltan megvallani Isten és emberek előtt legyen azért hited legközelebbi célja, hogy legyőzhesd a hitetlenséget és csüggedtséget. Egyedül az alázatosoknak nyílnak meg szemeik arra, hogy meglássák Istent, az Atyát a maga végtelen szeretetében. A segítség az alázatosok osztályrésze. A kicsinyek és alázatosok kapaszkodnak Isten ígéreteibe. Ezt cselekedd!

Amikor hited megnehezül és csüggedés vesz erőt rajtad, hangosan imádkozva mondjad: „Atyám, hogy miként segítesz Te nekem, azt nem tudom, de hogy segítesz, abban egészen bizonyos vagyok, mert Te Szeretet vagy." – „Atyám, köszönöm Neked, hogy Nálad mindig van kiút a bajból, mert Te Szeretet vagy." – „Atyám, köszönöm Neked, hogy Te nagyobb vagy, mint az én minden bajom, és Te mindig segítesz." – „Atyám, köszönöm Neked, hogy Te meghallgatod az imádságot és beavatkozol." – „Úr Jézus, hálát adok Neked, hogy Te az én Megváltóm vagy, és – mert biztos, hogy Te beváltod szavadat – megszabadítasz engem a bűn kötelékeiből."

Ha ezt így alázatban, mint a mennyei Atya igaz gyermeke mondod el, akkor a te cselekvő hited által legyőzöd a hitetlenséget és csüggedtséget. Menj Ahhoz, Aki ezt mondja: *„Én alázatos szívű vagyok"*, mert Ő végbevitte áldozatát a Golgotán, hogy mi Hozzá hasonlókká legyünk és alázatos szívvel bízzunk Isten atyai szeretetében még az éjszakában is. Megadja neked az alázatos hitet. Mert arra váltattunk meg: hogy minden helyzetben és kísértésben énekeljük a bizakodó szeretet magasztaló énekét az Atya jóságáért és hűségéért és a Fiú teljes Váltságáért.

M. Basilea Schlink

(A Mária-nővérek engedélyével közöltük.)

Tíz törvény a lelki nyugalom eléréséhez

1. *Ma megkísérlem úgy átélni a napot, hogy nem akarom egyszerre megoldani életem minden problémáját.*
2. *Ma igen nagy figyelmet fordítok szavaimra: senkit sem bírálok, sőt arra sem törekszem, hogy másokat helyreigazítsak vagy kijavítsak, csak magamat.*
3. *Ma boldog leszek abban a tudatban, hogy boldogságra születtem... nemcsak a másvilági, hanem az evilági boldogságra is.*
4. *Ma alkalmazkodom a körülményekhez anélkül, hogy megkívánnám: a körülmények alkalmazkodjanak az én kívánságaimhoz.*
5. *Ma tíz percet szánok az időmből egy jó olvasmányra; amint a táplálék a testi élethez, a jó olvasmány a lelki élethez szükséges.*
6. *Ma elvégzem a napi jótettet, és senkinek sem dicsekszem vele.*
7. *Ma olyasmit teszek, amihez semmi kedvem sincsen, ha gondolataimban sértődöttnek érezném magam, gondoskodom róla, hogy senki se vegye észre.*
8. *Ma új részletes programot állítok össze. Talán nem ragaszkodom hozzá pontosan, de megfogalmazom. És két rossztól tartózkodom: a hajszától és a határozatlanságtól.*
9. *Szilárdan hiszek – akkor is, ha a tények az ellenkezőjét mutatják – abban, hogy az isteni Gondviselés úgy törődik velem, mintha egyedül volnék a világon.*
10. *Ma nem félek és különösen örülök mindennek, ami szép és hiszek a jóságban. Nekem adatott meg, hogy tizenkét órán át jót tegyek.*

XXIII. János pápa

Felnőttek bevezetése a keresztény hitéletbe

(Katekumenátus)

Lassan terjedni kezd hazánkban is a katekumenátus (nyugat felől nézve három évtizedes késedelemmel). Az elcsúszást ez alkalommal mesterségesen állított akadály okozta. Az Istentiszteleti Kongregáció 1972-ben kiadott rendelkezését a kádári uralom nem engedte megismertetni és átültetni a gyakorlatba, annak közösségi jellege miatt. Az OICA (Ordo Initiationis Christianae Adultorum) című rendelkezésnek csak 1999-ben jelent meg egy kivonata, mely hazai viszonyokra alkalmazza a vatikáni előírásokat, szertartásokat. E zöld táblás könyv birtokában – tapasztalatcserét is folytatva egymás között – mégis elkezdhető az új vállalkozás. Az alábbiakban szeretnék rámutatni a katekumenátus néhány jellegzetességére, majd beszámolni saját plébániámon szerzett tapasztalataimról.

Általánosságban

A hitoktatás elsősorban a felnőttekre irányul, azokra, akik fel tudják fogni az evangéliumi üzenetet annak teljessége szerint, és képesek a saját életük fölött rendelkezni, magukat elkötelezni. Az ilyen megtérőt lehet a beavatás szentségei (keresztség, bérmálás, oltáriszentség) által Krisztus titokzatos testébe iktatni. Ezt a döntő eseményt megelőzi egy kedvet ébresztő szakasz (prekatekumenátus). A hossza igen különböző lehet. Véget akkor ér, ha az érdeklődő úgy dönt, hogy szeretne keresztény lenni. Ezután egy húsvéttól húsvétig tartó esztendő következik rendszeres hitoktatással. Ez a szorosabb értelemben vett katekumenátus, melynek során a jelölteket evangelizálják.

A katekumen nem csak ismereteket kap, hanem gyakorolja is azt, amiről tudomást szerez. Nem csak oktatják, de nevelik is: erkölcsre, liturgikus érzékre, imádkozásra, közösségi életre. Ez utóbbi kezdettől adva van mint közeg. A csoport-foglalkozást nem egyetlen felelős vezeti, hanem munkatársak is részt vesznek azon: néhányan az egyházközség tagjai közül, mintegy a többieket is képviselve. Folyamatosan éreztetik a ketekumenekkel az egész gyülekezet irántuk való figyelmét és miattuk támadt örömét.

A gyakorlatiasság és közösségi jelleg mellett harmadik fontos mozzanat a liturgikus fokozatosság. Ünnepi alkalmak, különféle rávezető szertartások szakaszolják a katekumenátus esztendejét. Az előre haladásnak megfelelően tanúsítanak valamit, illetve felszólítanak valamire.

A tanfolyam szakaszai

A központi előírásokat a helyi adottságok szerint kell gyümölcsöző módon alkalmazni. Amit tehát a továbbiakban mondok, csak egy lehetséges változat. Nekünk (nekem) így sikerült.

Első tanév (októberi kezdéssel)

A jelentkezők olyanok voltak, akikben már másutt (családi, baráti, iskolai vagy egyéb környezetben) vonzódás ébredt Isten iránt. Már azzal jöttek, hogy meg akarnak ismerkedni a keresztény hittel és élettel. Kéthetente találkoztunk (januártól már hetente) másfél órára kb. 6-8 fős csoportban. Azt vizsgáltuk, hogy az élet néhány alapvető dolgáról mi a véleménye Jézusnak, és hogyan viselkedik ilyen helyzetekben (például: anyagi biztonság és jólét, segítés, elsősegélynyújtás, adósságok behajtása, hátrányos megkülönböztetés, jó hírünk kockáztatása, kudarcok feldolgozása). (Lukács evangéliuma alapján.)

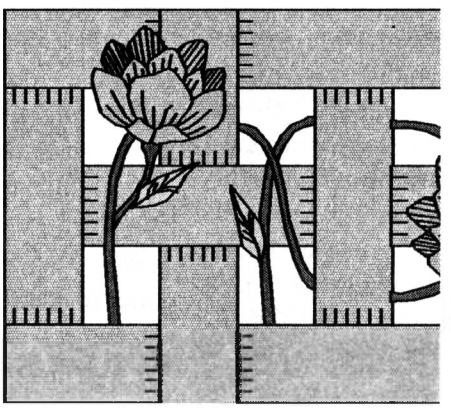
1. Húsvét utáni vasárnap volt a **befogadás** szertartása. Mise előtt a pap kijött a templom elé, ahol várakoztunk. A ministránsok szélesre tárták a kapuszárnyakat, s bevonultunk a szentélyig. Ott félkörívben megálltunk, a híveknek háttal. Egyenként bemutattam őket a plébánosnak, illetve a jelenlévőknek: személynevüket említve és az előéletükről két mondatnyit. A pap egymás után mindegyikünknek a vállára tette a jobbját, és egy „jó kívánságot" mondott (áldás jellege volt, szavaiban a bemutatás visszhangzott).
2. A nyári szünet előtt, összejövetelünk szobájában megkapták plébánosunktól a **Miatyánk** és **Hitval-**

lás szövegét (szép kártyalapon), hogy nyáron ismerkedjenek vele.

Második tanév

Miután már tavaly megszerettük Jézust, e rokonszenves élet titkát kutattuk. Jézus mindig Istenhez fordul, akit Atyjának nevez. Végigvettük hát a Miatyánk imádságot, majd mint előzményt, egy kis Ószövetséget (szövetségkötés, részletesebben a Tízparancsolat). Beszéltünk a bűnről, megváltásról, megtérésről, a beavató szentségekről; húsvét után több alkalommal Jézus feltámadásáról.

3. Szentírás vasárnap – a mise keretében **Bibliát** kaptak. Kértük, hogy ettől kezdve járjanak rendszeresen templomba a mise igeliturgiai részére.
4. Krisztus király ünnepén egy kis **fakeresztet** kaptak. Ugyanúgy álltak fel a szentély előtti lépcsőnél, mint első alkalommal, de most már ők léptek oda egyenként a paphoz, és saját szavaikkal kérték a feszületet (mikrofon nélkül, csak a pap számára hallhatóan). Ajánlottuk, hogy ettől kezdve az egész misén vegyenek már részt.

5. **Effeta szertartás** (februárban) – ez is a vasárnap 11 órai misén zajlott: a pap fülüket, szájukat érintve imádkozott értük egyenként. Hamvazószerdán ők is meghamvazkodtak.
6. Nagyböjt első vasárnapján beiratkoztak az oltárnál elhelyezett **katekumenek anyakönyvébe**, miután egyenként, fennhangon **vallomást tettek** arról, hogy szeretnének a szentségekhez járulni (egy általuk választott és felolvasott szentírási mondathoz, szakaszhoz kapcsolták a mondanivalójukat).
7. Húsvét előtt két héttel lelki félnapot tartottunk egy szerzetesházba elvonulva. Bibliodramatikusan feldolgoztuk a tékozló fiú történetét, ami így a **bűnbánatra**, illetve a **gyónásra készítette fel őket**.
8. Nagycsütörtökön - a kirekesztett bűnösök ősi visszafogadásának napján – **első áldozáshoz** (két szín alatt) járultak azok, akiket csecsemőkorukban ugyan megkereszteltek, de azután nem lett semmi folytatása. Mise után agapét tartottunk: eljött néhány hozzátartozó, és meghívtunk kb. 15 plébánai hívőt. Ünnepélyes, meleg légkör vette körül őket. Nagypénteken is jelen volt az egész csoport a szertartáson: a legelső padban volt fenntartott helyünk, hogy mindent jól láthassunk. A ministránsok után ők is egyenként hódoltak a kereszt előtt. Nagyszombaton a kereszteléskor fehér ruhába öltöztek, a békecsóknál végigmentek a padsorok mellett, hogy kezet fogjanak legalább a padok szélén ülőkkel. Ők járultak elsőként szentáldozáshoz (most is két szín alatt).

Harmadik tanév

A Hiszekegyen (Nicea-Konstantinápolyi) mentünk végig, bővebben szóltunk az egyházról és az őt éltető Lélekről, a küldetésről. Egy előzetes szertartásunk volt.

9. Február másodikán **égő gyertyát** kaptak, s körmenetben vonultunk a sötét templomban, vég nélkül ismételve a taizéi éneket: „Te vagy a fény a szívemben, Jézus!"
10. Pünkösdkor volt a **bérmálás**. Kifejtettük nekik, hogy milyen lényegi egységben van a kereszténységgel, és azt is, hogy az ő bérmálkozásuk csak a kellő felkészülés érdekében távolodott el egy évnyire. (Ezzel ők saját tapasztalatuk alapján egyet is értettek: vannak dolgok, amiket belülről nézve, átélve lehet jobban megérteni!)

Alapelveim

I. Hitet adni nem tudok, a hit csírája viszont bennük szunnyad, a katekéta feladata az akadályok elhárítása. Isten léte a legeredendőbb valóság. Ezért nem bizonygatom, hanem magától értetődően beszélek róla. Bízom abban, hogy Ő majd megmutatja magát nekik.

II. Eddigi életük sem Isten nélkül zajlott, csupán egyoldalú volt a kapcsolat. Ennek tudatosítása különösen az idősebb katekumeneknél fontos.

III. Semmi előzetes vallási ismeretet nem feltételezek. Mindent hétköznapi nyelven, saját tapasztalataikhoz kötve magyarázok meg. (Például hasonló jelentésű szavakra utalva: üdítő, üdülő, üde, üdvözlés, üdvösség; vagy amikor a bűnről kezdtünk beszélni, akkor nem a parancsolatokat vettem elő, hanem a napilapot, amelynek oldalait szétosztottam, s ők keresték ki belőle a rossz dolgokat: minden bűnt felismertek, és minden oldalon találtak. Ez jól érzékeltette, hogy mindenkit érintő, központi kérdésről van szó.)

IV. Nem nógatom őket, de mindig kapnak házi feladatot. Mindig van az összejövetel során megszólalási

lehetőség, de bármikor indoklás nélkül, hallgatagon tovább adhatják a szót.

V. A részvételük módját igyekszem változatossá tenni (rövidke előadás meghallgatása, kiscsoportos beszélgetés, táblára írnak, közös hozzászólás, élménybeszámoló, előzetes felkészüléssel ismertethetnek valamit, óra elején kötetlenül bármit kérdezhetnek, énekelünk, imádkozunk). Gondom van a fokozatosságra, például az egyes szertartás elemek, liturgikus mozdulatok csak akkor következhetnek, ha azok mondanivalóját át tudják élni.

VI. Úgy kell velük foglalkoznom, hogy minden lényegeset megtudjanak tőlem, és kialakuljon az arányérzékük is. Legyen bennük szilárd váz, amire a későbbi, másodlagos dolgok, apróbb részletek rárakódhatnak.

VII. Jól kell tartanom őket, hisz hosszú időn át nélkülöztek, reménytelenül tengődtek. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy tanúja lehetek újjászületésüknek.

Szeretettel hívjuk tanfolyamunkra az érdeklődőket hospitálni, a Krisztushoz lelkesen csatlakozott megtérőket a hitbeli ismeretek utólagos elsajátítására.

Unger Zsuzsa
katekéta

(Címünk: Városmajori Jézus Szíve Plébánia, 1122 Budapest Csaba u. 5. Tel/fax: 212-46-56. Találkozunk: a külön álló torony földszinti szobájában csütörtök este 19 órakor.)

ISTEN AKARATÁNAK SZERETETÉRŐL

Mindig arra kell gondolnunk, hogy nekünk nem a magunk akaratát, hanem Isten akaratát kell megtennünk, ahogyan az Úr tanított rá minket a mindennapi imádságban. Milyen fonák és helytelen dolog: könyörgünk, hogy legyen meg Isten akarata, amikor pedig Isten magához hív és kiszólít minket ebből a világból, akkor nem fogadunk szót teljes készséggel akaratának és parancsának. Ellenállunk, tusakodunk, és makacskodó szolgák módjára valósággal odahurcoltatjuk magunkat az Úr színe elé, szomorúak vagyunk, búslakodunk. Nem távozunk e földről készséges akarattal, hanem bilincsbe verve kényszerítenek rá, és akkor még azt is várjuk, hogy mennyei jutalommal tüntessen ki minket Isten, akihez csak húzódozva megyünk. Vajon milyen szándékkal kérjük esedezve, hogy jöjjön el a mennyek országa, ha minket viszont ennyire gyönyörködtet e földi fogság? Oly sokszor megismételt imával kérjük és sürgetjük, hogy mielőbb virradjon fel Isten országának napja; de ugyan mire jó ez, ha jobban áhítozunk és készségesebben ajánlkozunk itt a földön a sátán szolgálatára, mint a Krisztussal való uralkodásra?

Ha egyszer a világ gyűlöli a kereszténytet, te minek szereted azt, aki téged gyűlöl? Miért nem szégődsz inkább Krisztus nyomába, aki azonfelül, hogy megváltott, szeret is téged? Szent János a levelében kérlel és kemény szavakkal óv minket: ne szeressük a világot, és ne teljesítsük a test kívánságait. *„Ne szeressétek a világot, sem azt, ami e világban van! Ha valaki szereti a világot, nincs meg benne az Atya szeretete, mivel minden, ami a világon van: a test kívánsága, a szem kívánsága és az élet kevélysége. De elmúlik a világ a kívánságával együtt. Csak aki az Isten akaratát teljesíti, az marad meg örökre"* (1Jn 2,15-17). A helyett tehát, hogy a világot szeretnénk, kedves testvéreim, legyünk mindig azon, hogy megtegyük Isten akaratát bűntelen lélekkel, szilárd hittel és minden jóra kész erényességgel. Ne féljünk a haláltól, hanem az utána feltáruló halhatatlanságra gondoljunk. Mutassuk meg, hogy ez az, amiben hiszünk.

Meg kell gondolnunk, szeretett testvéreim, és újra meg újra emlékezetünkbe kell idéznünk, hogy mi ellene mondtunk a világnak, és itt csak ideiglenesen tartózkodunk, mint vendégek és vándorok. Szívből köszöntsük azt a napot, amelyik megadja kinek-kinek a mennyei lakóhelyét. Az a nap kiragad innen, és kiszabadít a világ bilincseiből, és eljuttat a mennyek országába. Ki ne sietne haza, akit a sors messze vetett szülőföldjétől? Ámde mi a Paradicsomot tartjuk hazánknak. Igen sokan várnak ott ránk szeretteink közül: szülők, testvérek, gyermekek népes csoportja, testvéreink nagy tömege áhítja érkezésünket.

Szent Ciprián

SZABADÍTÓ IMA OKKULT TEVÉKENYSÉG MIATT

Az okkult tevékenység olyan gyakorlatokra vonatkozik, amelyek hatalmat, vagy tudást próbálnak meríteni olyan forrásokból, amelyek ellentmondanak Isten tanításának.

„Ne akadjon közted senki, aki fiát vagy lányát
arra készteti, hogy tűzön menjen át,
aki jövendőmondásra, varázslásra, csillagjóslásra
vagy boszorkányságra adja magát,
aki bűbájosságot űz, szellemet vagy lelket kérdez,
aki halottat idéz."
(5Móz 18,10-11).

Az ilyen gyakorlatok gonosz szellemeknek nyithatják meg a személyt, és az illető gyermekeit is megtámadják a harmadik és negyedik generációig (5Móz 18,10-11).

C. S. Lewis megállapítja, hogy mi azt a hibát követjük el, hogy vagy mindenütt gonosz szellemeket vélünk felfedezni, vagy pedig sehol sem. „A gonosz késztetett rá, hogy ezt tegyem" – gyakran gyenge kifogás, hogy kikerüljük a felelősséget, vagy pedig az arról való tudatlanság, hogy lelki gyógyulásra lenne szükségünk. Gyakran azonban a démoni valóban jelen van, és az okkultizmus a démoni behatás számára való megnyílás egyik útja. A démoni behatást nagy körültekintéssel kell megkülönböztetni, ahogy ezt Dr. Kenneth McAll megjegyzi.

> 1964-ben Mortimer Püspök, Exeter akkori püspöke meghívott, hogy csatlakozzam az újonnan formált Exeteri Ördögűző Közösséghez. Bár még csak egy éve voltam privát pszichiátriai gyakorlatban, 12 esetem volt, amit a közösség elé kellett hoznom, mivel több orvos küldött hozzám olyan pácienseket, akik az okkult tevékenység által váltak sérültté.
>
> A közösség munkája ettől az első találkozótól kezdve, amikor csak két anglikán püspök válaszolt a meghívásra, a mai napig növekedett, amikor is 38 püspök van képviselve. Manapság Angliában minden egyházmegyében van egy kijelölt ördögűző. Az egyház kezdi felfogni az okkult (okkult tevékenységek, okkultizmus) veszélyét. De nem akarom eltúlozni a démoni tevékenységben való részvételnek a gyakoriságát, mivel ez azon eseteimnek csak a négy százalékát tette ki, melyekkel a kórházban, vagy a kórházon kívül foglalkoztam. Az ilyen hozzám küldött esetek százalékos aránya növekvőben van, és az a tendencia, hogy pácienseim azok, akik esetében minden más orvosi és pszichiátriai kezelés hatástalannak bizonyult. Sokan, akik éveken át tartó ilyen szakmai kezelés után is változatlan állapotban maradtak, meggyógyultak az imádság által, még akkor is, amikor nem tudtak róla, hogy imádkoznak értük.
>
> Amikor felmerül annak gyanúja, hogy okkult erők munkálkodnak valakinek az életében, bárminemű további kezelés előfeltétele egy alapos orvosi kivizsgálás. Valaki, akiről az a gyanú, hogy démoni kontroll alatt van, valójában lehet, hogy depressziós pszichózisban, skizofréniában, vagy valamilyen más organikus pszichózisban szenved. Az illető lehet gyakorlatilag neurotikus, amelynek okai személyisége rejtett aspektusai, vagy a tudatalattijából hirtelen feltörő kép lehetnek. Bár mindezek a diagnózisok pszichiátriai rendellenességként kezelendők, ezek nem zárják ki a démoni működés (befolyás) lehetőségét.
>
> Lehetnek egyszerűen elmebéli betegségek, amelyek a démoni kontrollal együtt vannak jelen, és lehetnek egyszerűen démoni kontroll esetek. Ennek a próbája nem az elmebéli betegség jelenléte vagy hiánya, hanem inkább, hogy reagál-e az imádságra és az eukarisztiára a páciens állapota. Ez a diagnózis olyan pontos kell, hogy legyen, amilyen csak lehetséges.

Néha a démoni probléma imádságban mutatkozik meg. Barátunk, Joann, Jézushoz imádkozott, hogy mutassa meg a családjukban jelenlévő depresszió gyökerét. Ő és imapartnere látták, hogy nyolcvan évvel azelőtt a családfájukban lévő papnak lett egy törvénytelen lánya. Az anya fivére megpróbálta megölni a papot, aki három hónapon át rejtekbe vonult. Ezt követően formálisan megátkozta a gyermeket és annak leszármazottait. Joann ezt a történetet még sohasem hallotta, de édesanyja megerősítette, hogy igaz. Joann édesanyja

elárulta, hogy a gyermek Joann nagyanyja volt, akit a pap szülei neveltek fel. Joann elment egy szentmisére és Jézus vérével való egyesülése alkalmával elutasította az átkot, megtörte és megbocsátott mind a papnak, mind pedig annak, aki megátkozta őket. Kérte, hogy Jézus vére, amit magához vett, tisztítsa meg, védelmezze és gyógyítsa meg az összes generációt. Ettől a pillanattal fogva Joann, az ő édesanyja és nagynénjei életében lévő depresszió megszűnt. Átkok és egyéb okkult kötelékek gyakran valódiak, de Jézus még valódibb és hatalmasabb. Amikor azon családtagokért imádkozunk, akik az okkultizmusban valamilyen módon részt vettek, vagy általa megsérültek, Jézushoz csatolhatjuk a családfánkat.

Az elhunytakért való imádságnak nemcsak arra van hatalma, hogy saját családjainkat, hanem arra is , hogy egész nemzeteket Jézushoz kapcsoljanak. Magdolna egy középkorú asszony volt, aki barátunkhoz, Maryhez jött, hogy imádkozzon érte. A megelőző 18 év folyamán, mióta anyja meghalt, Magdolna az évek óta tartó terápia ellenére, öt személyiséget magában foglaló pszichotikus tünetektől szenvedett. Minden évben, októbertől márciusig nem bírt kikelni az ágyból, hogy a házi munkákat elvégezze. Magdolna öngyilkos módon depressziós volt, és a saját világában élt, lehorgasztott fővel, minden pillantást elkerülve, az érintéseket elutasítva és kizárólag csak egy szótagú szavakban válaszolva. Mary megpróbált imádkozni a benső (lelki) gyógyulásért Magdolna lelki sérüléseit illetően, de mindaddig nem tapasztalt javulást, amíg el nem mondatott egy szentmisét Magdolna édesanyjáért és azték indián őseiért.

A szentmise alkalmával azok, akik imádkoztak, látomásban láttak egy képet Jézusról, aki egy nagy tömeg aztékot gyűjtött maga köré, akiknek fejük le volt horgasztva, akik tudatlanságukban emberáldozatot mutattak be a múltban. A szentmise alatt úgy látszott, hogy Jézus egyenként odament minden aztékhoz és kezét azok fejére helyezte és mindaddig ott tartotta, amíg az illető meg nem értette, hogy az emberáldozat helytelen gyakorlat, és bűnbánatot nem tartott. Miután minden azték bűnbánatot tartott, egy lépcsőn át visszament a mennyekbe. Amikor az utolsó azték is felmászott a lépcsőn, Magdolna 16 év óta először kikerült transzszerű állapotából. Elkezdett normálisan beszélni, és képessé vált rá, hogy Mary szemébe nézzen és megengedte neki, hogy átölelje őt. Egy következetes személyiség mutatkozott meg kommunikációja során, és nem öt szétesettet.

Mary tovább folytatta Magdolnáért való imádkozását az elkövetkező négy hónap során, Magdolna depressziója mögött húzódó egyéb sérülések gyógyulásáért. Amint a depressziója levétetett róla, Magdolna felkelt az ágyból, felöltözött, elvégzi konyhai munkáját, és most egy normális életet él. Jegyezzük meg, hogy Magdolna és a legtöbb ember esetében az okkult hatásokból való szabadulás utógondozást igényelt, különösen a sérülésekből való benső (lelki) gyógyulást. Gyakran kérjük, hogy a személyt, aki szabadulási imát kér tőlünk, kísérje el egy barátja, aki vállalja ezt az utógondozást.

Az okkultizmusból való szabadulást követő utógondozásnak Jézus Krisztus hatalmát és szeretetét kell hangsúlyoznia és nem azt, hogy mindenfelé démonok vannak. A szabadulásokat általában a kísértés egy periódusa követi, amely alatt a gonosz megpróbál visszatérni azáltal, hogy az illetőt új szabadságában való **kételkedésre készteti**. Felébredhet az éjszaka közepén és ismét érzékelhet egy gonosz jelenlétet, vagy tapasztalhatja ugyanazt a régi kísértést.

Amikor a kísértésnek ezen időszakai jönnek, az illető Jézus Krisztus hatalmára koncentrálhat és nyugodtan megvallhatja azt, tudván, hogy a gonosznak nincs több joga, hacsaknem gyógyulatlan sérülések, vagy megismételt bűn vissza nem hívja őt. Bár tapasztalhat egy vágyat a régi kísértés után, új szabadságot birtokol, hogy nemet mondjon neki. A gonosztól való szabadulás megtartásának a legjobb módja Jézus szeretetébe való „beleszabadulásunk". Minél jobban be vagyunk töltekezve Jézus szeretetével és világosságával, annál kevésbé képes a gonosz otthonra találni bennünk. Amikor valaki otthont ad a gonosz számára okkult csoportokba való bekapcsolódása által, annak általában az az oka, hogy az illető személy elutasítást, vagy más sérüléseket szenvedett, ami valahova való tartozásának kétségbeesett kereséséhez vezette. Az utógondozási szolgálat így magába kell, hogy foglalja a mély sérülések tovább folytatódó gyógyulását, és egy szerető keresztény közösséghez való tartozást, ahol az illető tovább töltődhet Jézus védelmező életével, különösen a szentmise által.

M. Linn

A LELKI ÉRETTSÉG

Azonosíthatjuk-e az „érett személyiséget" az úgynevezett „természetes emberrel", vagyis azzal az embertípussal, amelynek kizárólag az evilágisággal van kapcsolata? A válasz csak nemleges lehet, mivel az érett személyiség integrált személyiséget jelent, olyan embert, aki hűségesen válaszolt minden értékre. Az viszont kétségtelen, hogy a legmagasabbrendű érték nem más, mint a természetfelettire való hívás, egy magasabbrendű integrációra szóló hívás. A természetes embernek nincs joga arra, hogy csak az maradjon, ami: AD MAIORA NATI SUMUS. Nagyobbra születtünk. Az egyháztörténelemben talán Ágoston a legkiáltóbb példája annak, hogyan válhat a „természetes emberből" a természetfelettire nyitott ember.

Ha a természetes ember fel akar emelkedni a természetfelettire, állandóan megújuló akarattal felül kell múlnia önmagát; ennek az akaratnak gyakorlatinak és hatékonynak kell lennie. Ez a felemelkedés lehetséges, és nem is jelent valami rendkívülit. Olykor egy-egy esemény indítja el ezt a folyamatot: egy nagy fájdalom, kísértés, egy világos felismerés, az ember végső rendeltetésének megfontolása, stb. De megvalósulásához hosszú aszkétikus jellegű pszichológiai folyamatra van szükség.

Az egyházi tanítóhivatal legutóbbi megnyilatkozásai szerint az ember kibontakozását célzó egyéni és társadalmi erőfeszítések előfeltételét alkotják a lelki kibontakozásnak.

Az „emberi érettség" fogalmán értjük minden fizikai, lelki és szellemi képesség tudatosan kifejlesztett teljességét, ezen képességek összhangját és integráltságát.

A lelki érettség követelményei és jelei

Az Ó- és Újszövetség állandóan a lelki fejlődésre késztet (Jer 6,16; Zsolt 26,14; 2Kor 4,16; Zsid 3,7; 5,12; 2Pt 3,18; Ef 4,13k; Kol 1,10). Az érettség, vagy más szóval, a keresztény tökéletesség jelenti a kegyelem erejének teljes kibontakozását a természetfeletti organizmus (hit-remény-szeretet élete) minden szintjén.

Az első indítást a hit adja meg (Jn 6,29; Ef 3,17), de lényegében a szeretetben valósul meg (Mt 5,44; 1Kor 13k; Jn 17,21). A szeretet élete csak akkor lesz az emberben tökéletes, ha ugyanakkor tökéletessé válik hite és reménye. Ez a három erény növeli és teszi tökéletessé a kereszténytyt.

Szent Pál gyakran állítja párhuzamba a gyermeket és a felnőttet és megköveteli a felnőtté válást, az érlelődést: 1Tessz 1,3; 5,6; 1Kor 2,6; 13,10k; 14,20; Fil 3,15; Kol 1,28.

A keresztény személyiség érlelődésének egyik meghatározó fokát az jelenti, amikor elhagyva a gyermeki szokásokat a felnőtt magatartását tesszük magunkévá, vagyis új felelősséget vállalunk a hitért és a kegyelemért: Gal 4,1k; 1Kor 13,11.

A lelki „infantilizmus" jelei

a. Az ember képtelen arra, hogy az Evangéliumot annak minden követelményével és annak teljességében elfogadja: 1Kor 3,1k; 1Kor 1,21.

b. Az embert nem a Lélek, hanem a „test" irányítja: 1Kor 3,1; 1,10k. Ennek az infantilizmusnak (gyerekes magatartás) velejárója, hogy az embert csupán evilági indítékok irányítják: féltékenység, versengés, stb.

c. Nem fogja fel, mi az igazi helye Istennel szemben: bölcsnek gondolja magát, aki már ismeri Isten titkait, azt hiszi, már nincs mit tanulnia. Pedig Isten az alázatosoknak nyilatkoztatja ki titkait: Mt 16,17; Mt 13,11.

d. Önelégültség jellemzi, elegendő önmagának, túlságosan bízik saját erejében, nem ismeri el, hogy minden Isten ajándéka. Krisztus követőjének a lelki gyermekség bizonyos jeleit kell felmutatnia: egyszerűség, a kegyelem örvendező befogadása, alázat, a számítás teljes hiánya, nagylelkűség, őszinteség és készség: Mt 19,14; 18,30; Lk 12,32.

e. Több figyelmet fordítunk önmagunkra, mint Istenre. Önmagunkat szeretjük, ahelyett, hogy szabad önátadással Annak ajándékoznánk magunkat, aki *„előbb szeretett minket"* (1Jn 4,10).

f. A szabadságot szinte szabadosságként fogja fel: 1Kor 8,9; 9,4k; 10,29. Pedig mindent Krisztus szempontjából kell megítélnünk, mert Őhozzá tartozunk: 1Kor 3,25.

g. Látható karizmákra vágyódik, nem pedig magasabbrendű javakra: 1Kor 12,31; 13,1k.

h. Hite állhatatlan, megingatható – Ef 4,14 –, könnyen divatos lelki áramlatok hatása alá kerül.

A lelki érettség jelei

A lelki érlelődés folyamatának csak negatív szempontját alkotja az infantilizmus leküzdése. Nem csak elhagyni, lemondani kell valamiről, hanem pozitív vonásokat, a kegyelem teljes kibontakozását kell vállalni. A lelki érettségnek számos jelét ismerjük. Most csak a legnyilvánvalóbbakat említjük meg:

a. Az a „biztos meggyőződés" (Róm 14,5) vagy „teljes meggyőződés" (1Tessz 1,5), amely mintegy magától értetődőnek (evidencia) fogadja el Isten létét és gondviselő jóságát (Róm 4,21). Ily módon az ember elmélyíti Istennel való kapcsolatát, fokozatosan tudatosítja Istennek benne és a világban valósuló üdvösségtervét.

b. Az értelem és a szív, vagyis a személyiség legmélyebb központjának átalakulása és megújulása (Róm 12,2), amely megengedi, hogy mindig meg tudja különböztetni, mi a jó és mi a rossz, és mindig a jobbat tudja választani (Zsid 5,14; 1Kor 14,20; Róm 12,2). Ez nem egyszer s mindenkorra törvénybe foglalt tökéletesség, akarat; a keresztény tökéletességet az állandó keresés, az isteni akaratnak való megújuló alávetettség jellemzi. Ennek folyamán állandóan gyakorolni kell a „szellemek megkülönböztetését", késznek kell lenni olyan követelmények teljesítésére, amelyeket nem láthatunk előre.

c. A **Szentléleknek való** készséges **engedelmesség** és kezdeményező erő annak megtételére, ami az Úrnak tetszik. Vö. Kol 1,9k. A Szentlélek gyümölcsei: Gal 5,22k.

d. Az érett keresztényben megvan az a lelki képesség, hogy behatoljon Krisztus misztériumaiba és elfogadja azokat saját életében: 1Kor 2,6k; Ef 1,9; Kol 1,27. Ily módon megnyílik az Egyház felé is, amely Krisztus szentsége: Ef 2,20kk. Mindez azt jelenti, hogy tud párbeszédet folytatni másokkal: Istennel, testvéreivel és a világgal.

e. A keresztény érettség folyamatában az „egész ember" radikális és teljes módon **elkötelezi magát** Istennek a világ üdvösségéért. Az érett ember végképp kilép önközpontú magatartásából. Megérti, hogy nem magához tartozik, hanem Ahhoz, aki meghívta, hogy együttműködjék Vele a világ üdvösségéért. A kegyelem és a hit-remény-szeretet erényeinek természetfeletti ereje az értelmet és az akaratot egyaránt Isten felé irányítja; az egész személy egyetlen cél, Isten felé feszül, aki a legfőbb igazság és a legnagyobb jó: *„Uram és Istenem!"* (Jn 20,28).

f. A keresztény érettség másik jele a **megtérés** állandósága: a szív és az értelem megtérésének folyamatos volta. A felnőtt elkötelezettsége nem gyerekígéret, hanem akarati döntés, amelyet soha nem von vissza. Istennel kötött szövetség, amelynek nem kényszer az alapja, hanem Isten üdvözítő szeretetének és az ember üdvösségvágyának találkozása. A világgal való állandó szakításra csak a lelkileg érett ember képes: következetesen elutasítja, hogy az evilági értékek szerint éljen, elutasítja a rosszat, „eszkatológikus módon él", vagyis egész lénye Isten felé fordul Krisztusban.

g. A személy Krisztusban találja meg egységét – 1Tessz 5,23. Hit-remény-szeretet élete adja meg gondolatai, szeretete, vágyai és tettei belső dinamikus egységét. Krisztusban nem saját pszichológiai szükségletét látja, hanem személyt, akinek szabadon odaajándékozza magát, és így az élet minden körülményei között képes arra, hogy következetesen ragaszkodjék döntéseihez. A felnőtt keresztény a hitből él (Róm 11,20), elszakadt a rossztól, és állandóan az őt üdvözítő Isten felé fordul. (Vö. Gal 2,20.)

h. A keresztény érettség jele az egyházban és a világban vállalt szabad elkötelezettség, vagyis az a képesség, amely lehetővé teszi, hogy az ember kilépjen szűkös „én"-jéből és **teremtő kapcsolatba** lépjen másokkal. A keresztény nem elvontan éli meg a kegyelmet: hite, reménye és szeretete a konkrét életben testesül meg. A felnőtt keresztény az életszentség elkötelezettségét az Egyházban és az Egyházért éli meg. A szeretet közösségében arra is képes, hogy elfogadja az egyház hibáit és vállalja a feladatot, hogy az egyház mindig közelebb kerüljön Krisztushoz, a Fejhez, aki példaképe (Fil 1,27; 1Tessz 1,7k; Ef 4,13kk).

Az érett keresztény az apostoli tevékenységben és erkölcsi életében is tanúságot tesz Krisztusról (Jak 1,22; 1Tessz 1,3). Nem tud hallgatni arról, amit megtapasztalt (ApCsel 4,20), visszhangoznia kell a meghallott szót (2Kor 4,13; 2Tim 4,2). Ily módon gyarapszik nemcsak az egyes keresztény, hanem az egész Egyház élete. Az egész Egyház fokozatosan tudatosítja az evangélium követelményeit és alkalmazza azokat a világ üdvösségét szolgáló küldetésében.

R. Zavalloni OFM

Miért nem gondolunk rá, hogy Isten a szívünkben lakik?

Hogy lehet, hogy ez az alapvető hitigazság gyakorlatilag teljesen holt betű a keresztények nagy tömege, sőt gyakran az Istennek szentelt személyek számára is. Ez az annyira vigasztaló igazság így nem szolgálhat erőforrásul nekik.

E különös jelenségnek több oka van. Az egyik az, hogy aránylag keveset beszélünk róla. Mercier, a kiváló bíboros ezt mondta egyik lelkigyakorlatában: „A nagy igazság az, hogy Isten bennünk él és mégis sok megkeresztelt ember nem ismeri ezt a hittitkot és érzéketlen marad vele szemben egész életén át. Még a papok sem törődnek vele, nem gondolnak rá és ha valaki figyelmezteti őket erre, elcsodálkoznak... Tudatosan akarva gyakran és kifejezetten indítsák fel a hitet, hogy Isten a lelkükben állandóan és valósággal jelen van. Ne kívül keressék Istent, hanem bensőjükben. Oda hívja, oda várja Önöket és szenved az Önök szórakozottsága és feledékenysége miatt."

Cornelius a Lapide, a nagy biblikus is ezt írja: „Kevés ember értékeli igazán a kegyelem ajándékát. Pedig mindegyikünknek tisztelettel kellene azt csodálni önmagunkban. És az igehirdetőknek ezt kellene magyarázniuk, hogy mélyen belevéssék az emberek tudatába. Így a hívek megértenék, hogy ők a Szentlélek élő templomai és hogy magát Istent hordozzák lelkükben. És így talán belátnák, hogy az ilyen Vendég jelenlétében isteni módon kell viselkedniük és úgy kell élniük, hogy életük méltó legyen ahhoz, aki őket mindenhova elkíséri, akinek szeme mindig rajtuk van."

De Ségur ugyanezt panaszolja: „Minden keresztény tudja, hogy a Jóisten a szívünkben van és hogy a Szentlélek lakik bennünk... miért van mégis, hogy alig találunk valakit, aki ezt fontosnak tartaná, törődne vele, aki e gondolattal élne?"

P. Plus: Isten bennünk

Tartalomjegyzék

Katona István: Legyen teljes az örömötök . 3
Halász Piusz: Újévi gondolatok 4
P. Tilmann Beller: Egyedi és megismételhetetlen vagyok 5
K. L.: Az Istenanya jelenése Ukrajnában 7
M. Basilea Schlink: Ami a gyónásainkból sokszor kimarad – Hitetlenség... 9
XXIII. János pápa: Tíz törvény a lelki nyugalom eléréséhez 10
Unger Zsuzsa: Felnőttek bevezetése a keresztény hitéletbe 11
Szt Ciprián: Isten akaratának szeretetéről 13
M. Linn: Szabadító ima okkult tevékenység miatt 14
R. Zavalloni: A lelki érettség 16

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta.

Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306

Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa

Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes

Készült: ETO-Print Nyomdaipari Kft.

Felelős vezető: Balogh Mihály

ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

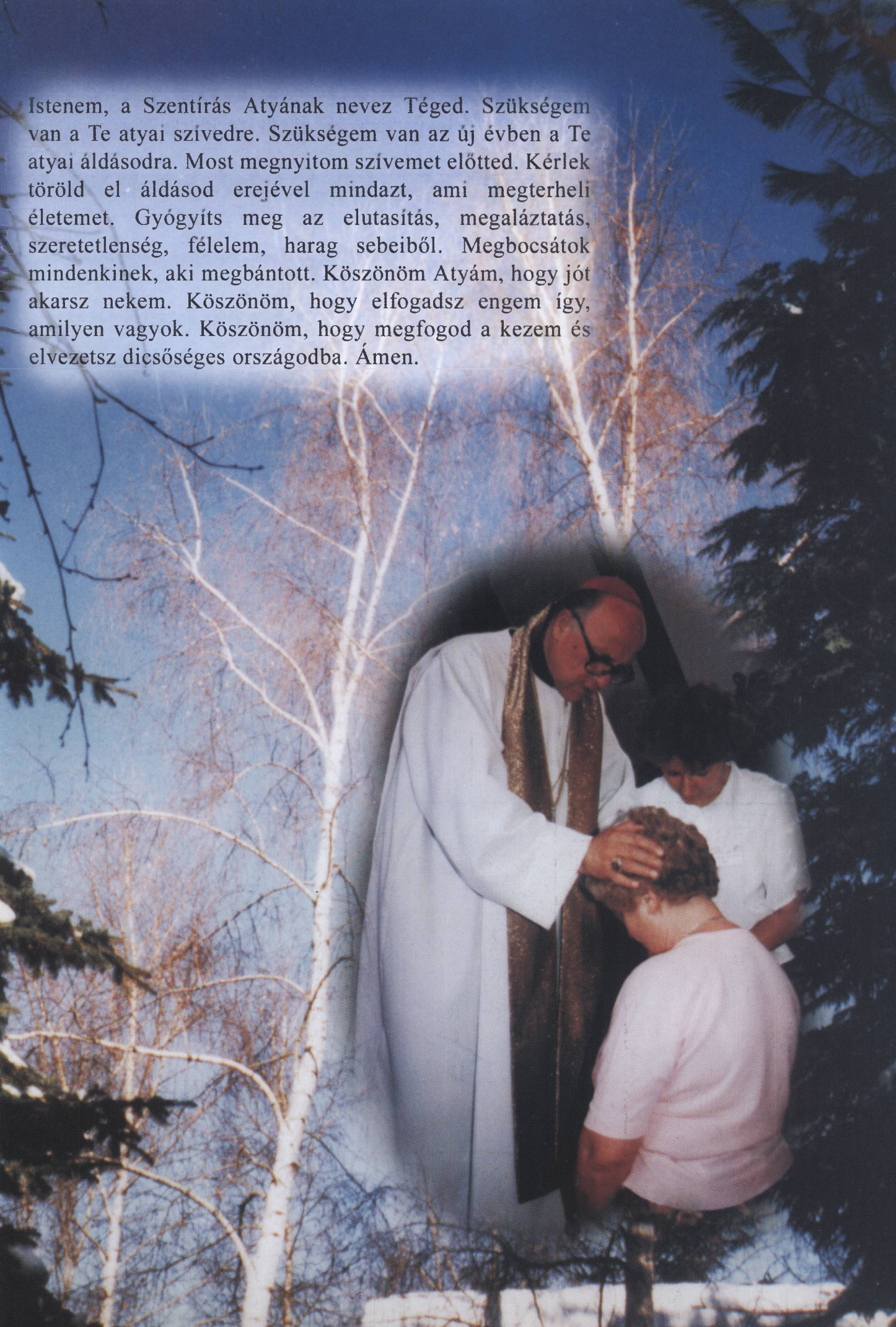

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ Február 2-án este 6 órától „Élet a Lélekben" szemináriumot, február 4-én este 6 órától „Lelki sebek" gyógyító szemináriumot, február 5-én este 6 órától „Bevezetés a misztikába" (a keresztény élet alapjai: ima, szentmise, gyónás, Szentírás-olvasás, stb.) szemináriumot tartunk Közösségi Házunkban: Budapest, 1146 Thököly út 120. Jelentkezni lehet: hétfőtől csütörtökig 10-től 16 óráig az irodában (222-5306).

¤ A gödöllői (Máriabesnyő) lelkigyakorlatos házban a következő képzések lesznek: január 7-9: Lelkivezető-képzés papoknak (Nemes Ödön vezeti); január 16-18: Magyar szentek nyomában (Puskely Mária vezeti); február 13-15: Férfiak részére lelkigyakorlat (Gáspár István vezeti); február 16-19: Szentlélek szeminárium papok részére (Kemenes Gábor vezeti). Jelentkezni lehet a 06/28 420-176 vagy 06/28 510-740-es telefonszámokon.

Minden kedves Olvasónknak Istentől megáldott, boldog új évet kíván a Szerkesztőség!

Címünk: 1146 Bp. Thököly út 120. Tel/fax: 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Mobil: 06/20 438 61 60

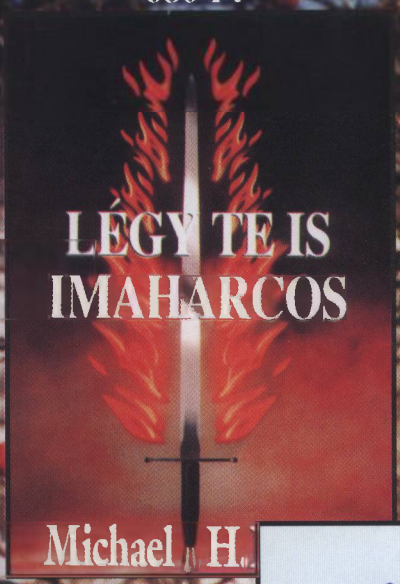

Istenem, a Szentírás Atyának nevez Téged. Szükségem van a Te atyai szívedre. Szükségem van az új évben a Te atyai áldásodra. Most megnyitom szívemet előtted. Kérlek töröld el áldásod erejével mindazt, ami megterheli életemet. Gyógyíts meg az elutasítás, megaláztatás, szeretetlenség, félelem, harag sebeiből. Megbocsátok mindenkinek, aki megbántott. Köszönöm Atyám, hogy jót akarsz nekem. Köszönöm, hogy elfogadsz engem így, amilyen vagyok. Köszönöm, hogy megfogod a kezem és elvezetsz dicsőséges országodba. Ámen.

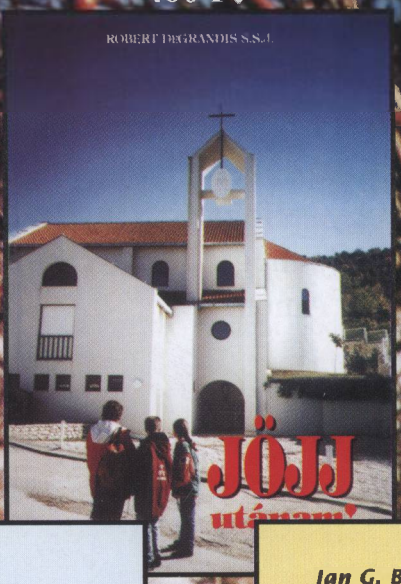
150 F

A lelki élet könyveit...

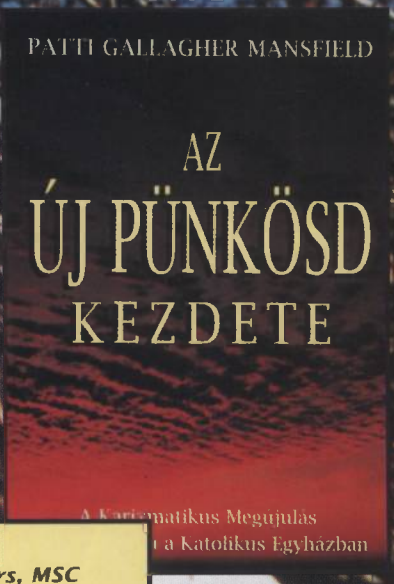
680 Ft

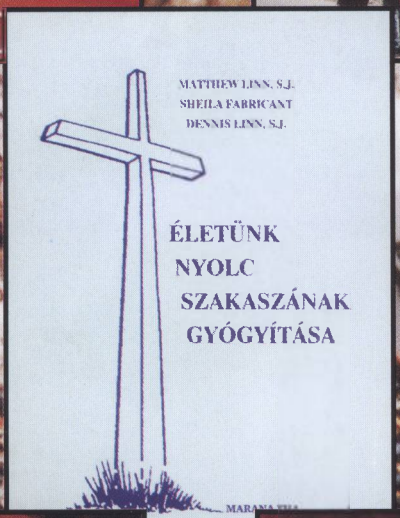

400 Ft

500 Ft

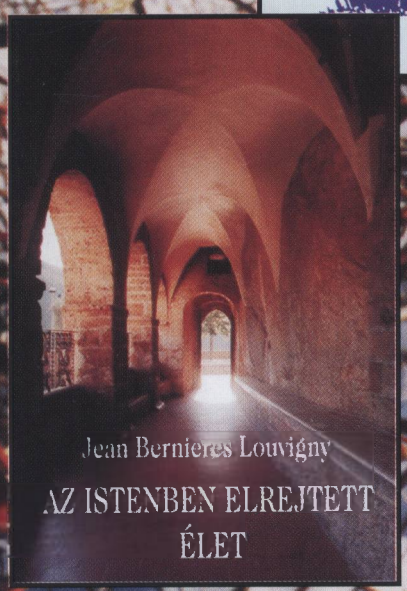

550 Ft

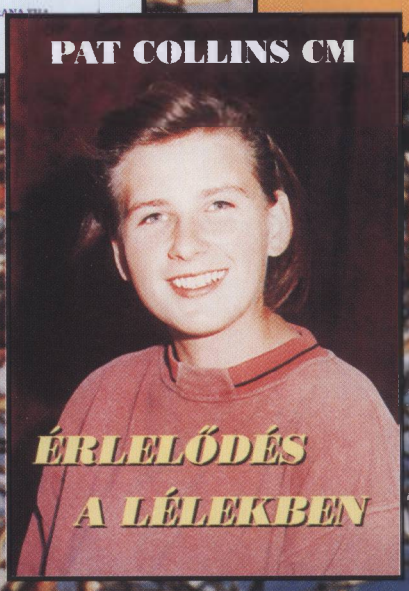

640 Ft

560 Ft

500 Ft

640 Ft

szeretettel ajánljuk...